KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.4.2020 r.
COM(2020) 139 final

2020/0057 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną (SURE) spowodowaną pandemią COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Od pierwszych przypadków zarażenia COVID-19 Unia Europejska nieprzerwanie wspiera państwa członkowskie i ich obywateli, by mogli stawić czoła tej nadzwyczajnej sytuacji. Komisja uruchomiła ogólny system szybkiego ostrzegania „ARGUS" służący koordynacji kryzysowej. Regularnie spotyka się Komitet Koordynacji Kryzysowej, aby uzgadniać działania wszystkich właściwych departamentów i służb Komisji oraz agencji UE. Na szczeblu politycznym Komisja powołała ponadto zespół koordynacyjny reagowania kryzysowego; w jego skład wchodzi pięciu komisarzy odpowiedzialnych za obszary polityki najbardziej dotknięte pandemią. W następstwie wideokonferencji przywódców UE, które odbyły się w dniach 10, 17 i 26 marca 2020 r. i dotyczyły reakcji na pandemię COVID-19, Komisja nasila prowadzone na wszystkich frontach działania w odpowiedzi na rozprzestrzenianie się tej pandemii. W związku z tym w dniu 13 marca 2020 r. Komisja opublikowała komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Eurogrupy w sprawie skoordynowanej reakcji gospodarczej na pandemię COVID-19. Jeżeli chodzi o kwestie gospodarcze, Komisja przedstawiła wniosek w sprawie inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa, aby móc elastycznie korzystać z funduszy strukturalnych UE w odpowiedzi na szybko pojawiające się potrzeby w sektorach najbardziej narażonych na kryzys, takich jak opieka zdrowotna, MŚP i rynki pracy, oraz aby pomóc najbardziej dotkniętym kryzysem obszarom w państwach członkowskich, a także ich mieszkańcom. Wniosek został już przyjęty i wszedł w życie dnia 30 marca br. Komisja przyjęła ponadto tymczasowe ramy pomocy państwa, aby umożliwić państwom członkowskim wykorzystanie pełnej elastyczności, jaką przewidują zasady pomocy państwa, i wsparcie ich gospodarek. Co więcej, Komisja wezwała Radę do zapewnienia, by instytucje Unii uruchomiły ogólną klauzulę korekcyjną paktu stabilności i wzrostu. Instytucje Unii będą stosować tę klauzulę jako element unijnej strategii mającej na celu szybkie, zdecydowane i skoordynowane działania budżetowe w odpowiedzi na pandemię COVID-19.

Kryzys, z którym mamy do czynienia w związku z pandemią COVID-19, ma bardzo istotny wymiar ludzki, a także poważne negatywne skutki społeczno-gospodarcze. Bardzo ważne jest zatem, aby Unia i jej państwa członkowskie działały wspólnie, w zdecydowany sposób i w duchu solidarności, dążąc do powstrzymania rozprzestrzeniania się wirusa, wspierając pacjentów, przeciwdziałając negatywnym skutkom gospodarczym i minimalizując negatywne skutki społeczne. W ramach tej wspólnej skoordynowanej odpowiedzi przyjęto również wniosek Komisji w sprawie rozszerzenia zakresu Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w taki sposób, aby uwzględnić w nim poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego oraz określić konkretne działania kwalifikujące się do finansowania. Jest to wyrazem zwiększonej solidarności Unii wobec państw członkowskich w walce z pokonaniem sytuacji nadzwyczajnej.

Zgodnie z zapowiedzią zawartą w komunikacie z dnia 13 marca 2020 r. Unia jest również gotowa, aby w miarę możliwości wspierać państwa członkowskie w ograniczaniu wpływu kryzysu na zatrudnienie osób fizycznych oraz w sektorach najpoważniej nim dotkniętych. Nowy instrument tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną (SURE), jaki zaproponowano Radzie, to dodatkowy tymczasowy instrument pozwalający Unii na przyznanie państwom członkowskim dotkniętym pandemią pomocy finansowej w maksymalnej wysokości 100 mld EUR w formie pożyczek.

Zobowiązania warunkowe wynikające z tych pożyczek udostępnianych przez Unię będą dostosowane do ograniczeń budżetu UE dzięki gwarancjom zapewnianym przez państwa członkowskie na rzecz budżetu Unii do wysokości 25 % udzielonych pożyczek, zapewnianym przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z ich właściwym udziałem w łącznym dochodzie narodowym brutto Unii. SURE będzie stanowić dodatkową pomoc finansową, uzupełniając środki krajowe oraz udzielane w zwykłym trybie dotacje na podobne cele w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Instrument SURE należy udostępnić państwom członkowskim, które muszą uruchomić znaczące środki finansowe, aby pokonać negatywne gospodarcze i społeczne skutki pandemii COVID-19 na ich terytorium. Utworzenie SURE jest kolejnym namacalnym wyrazem unijnej solidarności, w myśl której państwa członkowskie zgadzają się wspierać się nawzajem za pośrednictwem Unii, udostępniając dodatkowe środki finansowe w formie pożyczek. Instrument SURE zapewni państwom członkowskim pomoc finansową, która pomoże im sprostać nagłemu wzrostowi wydatków publicznych w celu utrzymania zatrudnienia. Instrument SURE będzie przede wszystkim funkcjonować na drugiej linii obrony, jako wsparcie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych rozwiązań. Pomoże państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów. Mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy to programy publiczne, które umożliwiają przedsiębiorstwom zmagającym się z trudnościami gospodarczymi tymczasowe zmniejszenie czasu pracy przy jednoczesnym zapewnieniu pracownikom pochodzącego ze źródeł publicznych wsparcia dochodu za nieprzepracowane godziny. Podobne mechanizmy istnieją w celu zastąpienia dochodów osób samozatrudnionych w sytuacjach nadzwyczajnych. Warunki pozwalające na określenie, czy dane państwo członkowskie może skorzystać ze wsparcia w ramach przedmiotowego instrumentu, powinny być ustalane poprzez odniesienie do nagłego poważnego wzrostu wydatków publicznych – rzeczywistych i ewentualnie również planowanych – przeznaczonych na utrzymanie zatrudnienia i spowodowanych pandemią COVID-19, oraz bezpośrednio związany z wprowadzeniem lub przedłużeniem mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz innych podobnych rozwiązań wprowadzanych w odpowiedzi na sytuację nadzwyczajną.

Instrument SURE przyjmie formę programu udzielania pożyczek opartego na systemie gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie. Wprowadzenie tego programu pozwoli Unii na:

1) podniesienie wartości pożyczek, których można udzielić w ramach instrumentu SURE państwom członkowskim ubiegającym się o pomoc finansową z tego instrumentu;

2) zapewnienie spójności zobowiązań warunkowych Unii wynikających z tego instrumentu z ograniczeniami budżetu Unii.

Aby mechanizm ten pozwolił na osiągnięcie zamierzonego celu, państwa członkowskie muszą zapewnić Unii wiarygodne, nieodwołalne i wymagalne gwarancje, zgodnie z odpowiednimi udziałami w łącznym dochodzie narodowym brutto Unii. System gwarancji pozwoli uniknąć konieczności wnoszenia przez państwa członkowskie wkładów pieniężnych z góry, gwarantując jednocześnie wsparcie jakości kredytowej wymagane do zapewnienia wysokiego ratingu kredytowego i ochrony zasobów budżetu Unii.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;

- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz
- możliwość rolowania długu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002"). W dniu 30 marca przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

FSUE to stały instrument, natomiast SURE miałby charakter tymczasowy. Odmienny jest ich zakres geograficzny, ponieważ SURE ogranicza się do państw członkowskich i nie obejmuje państw negocjujących przystąpienie do Unii. Zakres tematyczny obu instrumentów jest jednak spójny – dotyczy odpowiedzi na poważne sytuacje kryzysowe wynikające z zagrożenia zdrowia publicznego, przy czym FSUE może być wykorzystywany stale, natomiast instrument SURE ogranicza się do konkretnego przypadku pandemii COVID-19. Inna różnica polega na tym, że FSUE jest oparty na dotacjach i dopuszcza płatności zaliczkowe. Instrument SURE funkcjonuje w oparciu o pożyczki.

Uruchomienie unijnej pomocy finansowej w ramach instrumentu SURE byłoby możliwe na wniosek Komisji przedkładany Radzie. Zainteresowane państwa członkowskie powinny złożyć wniosek o wsparcie. Zanim Rada udzieli pomocy finansowej w ramach instrumentu SURE, Komisja powinna skontaktować się z zainteresowanym państwem członkowskim i ocenić zakres (faktycznego lub przewidywanego) nagłego poważnego wzrostu wydatków publicznych w obszarze ochrony zatrudnienia. Wnioskując o pomoc, państwo członkowskie powinno udokumentować ten nagły poważny wzrost rzeczywistych i ewentualnie także planowanych wydatków. Jeżeli warunki dotyczące tego instrumentu są spełnione, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje decyzję wykonawczą w sprawie zatwierdzenia pomocy finansowej. Komisja i państwo członkowskie będące beneficjentem pomocy zawierają umowę wykonawczą. Jeżeli chodzi o odpowiednie działania, na potrzeby analizy nagłego wzrostu wydatków pozostają one ograniczone do publicznych działań nadzwyczajnych w obszarze ochrony zatrudnienia w wyniku pandemii COVID-19. Udzielone w ten sposób pożyczki pomogą państwom członkowskim sfinansować ich zwiększone wydatki publiczne związane z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi rozwiązaniami, aby mogły one ochronić miejsca pracy, a tym samym pracowników i osoby samozatrudnione przed grożącym im bezrobociem.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa, i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystuje on technikę zastosowaną przez Unię w przeszłości na potrzeby europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, pozwalającą Unii na udzielanie w krótkim terminie

pomocy finansowej państwom członkowskim, które borykają się z trudnościami lub są zagrożone trudnościami wynikającymi z nadzwyczajnego zdarzenia, na które nie mają wpływu. Opiera się on także na nowych ramach zarządzania warunkowymi zobowiązaniami przewidzianych w rozporządzeniu finansowym z 2018 r. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, ten konkretny instrument mógłby być w szczególności wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań, co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

Ten tymczasowy instrument należy postrzegać jako awaryjne uruchomienie europejskiego programu reasekuracji świadczeń dla osób bezrobotnych w kontekście kryzysu spowodowanego pandemią COVID-19, bez uszczerbku dla ewentualnego późniejszego ustanowienia stałego instrumentu na mocy innej podstawy prawnej określonej w TFUE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną przedmiotowego instrumentu stanowi art. 122 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Instrument opiera się zarówno na ust. 1, jak i na ust. 2 art. 122 TFUE.

Pandemia COVID-19 to nagłe i wyjątkowe zdarzenie powodujące poważne zaburzenia systemów gospodarczych państw członkowskich, wymagające wspólnej reakcji w duchu solidarności. Konstrukcja systemu gwarancji oparta na dobrowolnych wkładach państw członkowskich na rzecz Unii stanowiących podstawę pomocy finansowej w ramach instrumentu SURE opiera się na art. 122 ust. 1 TFUE. Interwencja ta stanowiłaby odpowiedź państw członkowskich w duchu solidarności, przewidującą środki odpowiednie do bezprecedensowej sytuacji gospodarczej wywołanej pandemią COVID-19. Uzasadnione jest zatem oparcie programu gwarancji wspierającego instrument SURE na art. 122 ust. 1 TFUE.

Organizacja systemu i zarządzanie systemem pożyczek opiera się na art. 122 ust. 2 TFUE, który pozwala Radzie na przyznanie – pod pewnymi warunkami – tymczasowej i doraźnej pomocy finansowej Unii, na wniosek Komisji i na rzecz państwa członkowskiego, które ma trudności lub jest istotnie zagrożone poważnymi trudnościami z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą. Wspomniana podstawa prawna dotyczyłaby elementu udzielania pożyczek w ramach instrumentu SURE.

Z art. 122 ust. 2 TFUE korzystano już w przeszłości. Podczas kryzysu finansowego posłużył on jako podstawa prawna dla ustanowienia tymczasowego europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej (EFSM); mechanizm ten miał pomóc państwom członkowskim, które w całości lub w części utraciły dostęp do rynku ze względu na poważne pogorszenie kosztów finansowania zewnętrznego. Unia wykorzystała ten instrument do udzielenia pożyczek Irlandii i Portugalii oraz na potrzeby finansowania pomostowego dla Grecji.

Art. 122 ust. 2 TFUE może być wykorzystywany na potrzeby każdej wyjątkowej sytuacji kryzysowej i nie może ograniczać się wyłącznie do kryzysów o charakterze finansowym lub związanym ze stabilnością finansową. Rada dysponuje szerokim zakresem uznania pozwalającym na dokonanie oceny, czy spełnione są warunki skorzystania z tej podstawy prawnej. Są one z pewnością spełnione w przypadku państw członkowskich najbardziej

dotkniętych poważnym zagrożeniem dla zdrowia publicznego w wyniku pandemii COVID-19 oraz jej gospodarczymi i społecznymi konsekwencjami.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Celem wniosku jest wsparcie państw członkowskich, które borykają się z poważnymi zaburzeniami gospodarczymi ze względu na wyjątkową sytuację spowodowaną pandemią COVID-19, i okazanie europejskiej solidarności z tymi państwami członkowskimi, które są poważnie dotknięte konsekwencjami tej pandemii, poprzez udzielenie unijnej pomocy finansowej w formie tymczasowych pożyczek. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządów tych państw, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomogłoby ludności cierpiącej z powodu kryzysu. Pomoże najbardziej dotkniętym regionom w szybkim powrocie do normalnych warunków życia oraz ograniczy bezpośrednie skutki społeczne i gospodarcze spowodowane obecnym kryzysem wywołanym pandemią COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założeń instrumentu.

- **Wybór instrumentu**

Akt ma formę rozporządzenia, ponieważ na jego podstawie powstaje nowy, konkretny i tymczasowy instrument, który może być stosowany przez każde państwo członkowskie, a zatem akt musi wiązać w całości i być bezpośrednio stosowany we wszystkich państwach członkowskich. W przeszłości, podczas kryzysu finansowego, skorzystano z rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia pomocy finansowej dla państw członkowskich na podstawie art. 122 ust. 2 TFUE na potrzeby ustanowienia procedur i praktyk mających na celu przygotowanie wniosków poszczególnych państw członkowskich i ich ocenę oraz szybkie i skuteczne wdrożenie takiej pomocy finansowej. Rozporządzenie gwarantuje, że późniejsze decyzje wykonawcze Rady o udzieleniu pomocy finansowej państwom członkowskim będą podejmowane w odpowiednich i spójnych ramach. Rozporządzenie mające zastosowanie do wszystkich państw członkowskich jest również najbardziej odpowiednim instrumentem prawnym na potrzeby zorganizowania systemu gwarancji stanowiącego podstawę udzielania pożyczek w ramach instrumentu SURE, uwzględniając fakt, że system ten oparty jest na dobrowolnych wkładach wszystkich państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Instrument SURE będzie miał formę programu pożyczek o wartości do 100 mld EUR opartego na systemie gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie. Wprowadzenie tego programu pozwoli Unii na:

1) podniesienie wartości pożyczek, których można udzielić w ramach instrumentu SURE państwom członkowskim ubiegającym się o pomoc finansową z tego instrumentu;

2) zapewnienie spójności zobowiązań warunkowych Unii wynikających z tego instrumentu z ograniczeniami budżetu Unii.

Aby mechanizm ten pozwolił na osiągnięcie zamierzonego celu, państwa członkowskie muszą zapewnić Unii wiarygodne, nieodwołalne i wymagalne gwarancje, zgodnie z ich odpowiednimi udziałami w łącznym dochodzie narodowym brutto Unii. System gwarancji pozwoli uniknąć konieczności wnoszenia przez państwa członkowskie wkładów pieniężnych z góry (wpłata kapitału), gwarantując jednocześnie wsparcie jakości kredytowej wymagane do zapewnienia wysokiego ratingu kredytowego i ochrony zasobów Unii.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz
- możliwość rolowania długu.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 rozporządzenia Rady, którego dotyczy wniosek, przewiduje ustanowienie europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną spowodowaną pandemią COVID-19 (SURE). Instrument ten miałby charakter doraźny i tymczasowy ze względu na swoją podstawę prawną. Zapewniałby on pomoc finansową na mocy art. 220 rozporządzenia finansowego państwom członkowskim, w których wystąpią poważne zakłócenia gospodarcze spowodowane zdarzeniem nadzwyczajnym, jakim jest wybuch pandemii COVID-19.

W art. 2 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, podkreślono uzupełniający charakter instrumentu SURE. Powinien on uzupełniać działania podejmowane przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym i częściowo rekompensować poważny i nagły wzrost wydatków publicznych państw członkowskich w związku z wysiłkami podejmowanymi w obliczu bezpośrednich negatywnych skutków kryzysu związanego z pandemią COVID-19. Wykorzystanie instrumentu SURE nie wyklucza stosowania innych odpowiednich instrumentów unijnych, które dotyczą szczególnych aspektów poważnych zagrożeń zdrowia

publicznego, i instrumentów wsparcia finansowego, takich jak Fundusz Solidarności Unii Europejskiej.

Art. 3 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, określa warunki uruchomienia instrumentu. Państwa członkowskie mogą wystąpić o pomoc finansową, jeżeli ich rzeczywiste i ewentualnie planowane wydatki publiczne w dziedzinie zatrudnienia nagle i poważnie wzrosły w wyniku wprowadzenia rozwiązań krajowych w związku z pandemią COVID-19. Wsparcie w ramach instrumentu SURE powinno w szczególności łagodzić zwiększone obciążenie finansowe państw członkowskich związane z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnymi rozwiązaniami, które pomagają chronić miejsca pracy, a tym samym pracowników i osoby samozatrudnione przed ryzykiem bezrobocia i utraty dochodów.

Art. 4 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, określa po pierwsze, że pomoc finansowa w ramach proponowanego instrumentu SURE będzie udzielana w formie pożyczki przyznawanej danemu państwu członkowskiemu. Po drugie, przewiduje on uprawnienie Komisji do zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielania pożyczek zainteresowanym państwom członkowskim.

W art. 5 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, określono maksymalną kwotę unijnej pomocy finansowej, która może zostać przyznana w ramach instrumentu SURE. Jest to kwota do 100 mld EUR.

Art. 6 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, ustanawia procedurę szybkiego udzielania pomocy finansowej państwom członkowskim. Po złożeniu przez państwo członkowskie wniosku Komisja skonsultuje się z tym państwem, aby sprawdzić, jak duży jest wzrost wydatków publicznych związany bezpośrednio z utworzeniem lub rozszerzeniem mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i tworzeniem lub rozszerzeniem podobnych rozwiązań, w szczególności na rzecz osób samozatrudnionych. Konsultacje te pomogą również Komisji prawidłowo ustalić warunki pożyczki. Należy określić takie elementy, jak kwota pożyczki, jej maksymalny średni termin zapadalności, formuła cenowa, okres dostępności pomocy oraz kwestie praktyczne związane z udzielaniem pożyczek.

Art. 7–10 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, zawierają przepisy proceduralne dotyczące wypłaty i realizacji wsparcia w postaci pożyczek w ramach instrumentu SURE. W szczególności dotyczą one zasad dotyczących wypłat, operacji zaciągania i udzielania pożyczek, norm ostrożnościowych stosowanych do portfela pożyczek w ramach instrumentu oraz zarządzania pożyczkami.

Art. 11 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, określa mechanizm finansowania instrumentu. Udzielanie pożyczek państwom członkowskim w ramach tego instrumentu będzie wsparte systemem gwarancji udzielanych Unii dobrowolnie przez państwa członkowskie. System ten umożliwi Unii zwiększenie wysokości pomocy finansowej dzięki pożyczkom, które będą mogły zostać udzielone państwom członkowskim w ramach instrumentu SURE. Gwarancje udzielane Unii powinny być nieodwołalne, bezwarunkowe i uruchamiane na żądanie. Należy je ustanowić w umowie zawieranej między Komisją a państwami członkowskimi. Takie wkłady stanowiłyby zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel.

Art. 12 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, określa zasady dostępności instrumentu. Pomoc finansowa Unii w ramach instrumentu SURE będzie dostępna dopiero od momentu, w którym wszystkie państwa członkowskie złożą Unii swoje gwarancje.

Art. 13 i 14 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, ustanawiają przepisy dotyczące kontroli i audytów oraz sprawozdawczości.

W art. 15 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, doprecyzowano natomiast, że instrument nie będzie miał zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, ponieważ zgodnie z art. 143 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[1] odpowiedzialność Zjednoczonego Królestwa za przypadającą na nie część zobowiązań warunkowych Unii jest ograniczona do tych zobowiązań warunkowych, które wynikają z operacji finansowych podjętych przez Unię przed dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Wszelkie zobowiązania warunkowe Unii wynikające z pomocy finansowej na podstawie niniejszego rozporządzenia byłyby późniejsze niż data wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Zjednoczone Królestwo nie powinno więc uczestniczyć w pomocy finansowej na podstawie niniejszego rozporządzenia.

[1] Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1.

2020/0057 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną (SURE) spowodowaną pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 122 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada, na wniosek Komisji, może postanowić, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, o środkach stosownych do sytuacji społeczno-gospodarczej, jaka wystąpiła w związku z wybuchem pandemii COVID-19.

(2) Art. 122 ust. 2 TFUE przewiduje, że Rada może przyznać pomoc finansową Unii państwu członkowskiemu, które ma trudności lub jest istotnie zagrożone poważnymi trudnościami z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą.

(3) Koronawirus zespołu ostrej niewydolności oddechowej 2 (SARS-CoV-2), wywołujący chorobę koronawirusową nazwaną przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) COVID-19, to nowy szczep koronawirusa, który nie został wcześniej stwierdzony u człowieka. Globalna epidemia tej choroby szybko postępuje i została uznana przez WHO za pandemię. Od początku wybuchu pandemii w Unii do dnia 30 marca 2020 r. w państwach członkowskich zgłoszono 334 396 przypadków zakażenia oraz 22 209 zgonów.

(4) Państwa członkowskie wdrożyły nadzwyczajne środki, aby ograniczyć pandemię COVID-19 i jej skutki. Prawdopodobieństwo dalszych zakażeń COVID-19 w Unii uznaje się za wysokie. Oprócz skutków dla zdrowia publicznego, w tym dużej liczby zgonów, pandemia COVID-19 ma drastyczny zakłócający wpływ na gospodarki państw członkowskich, powoduje zakłócenia społeczne i zwiększa wydatki publiczne w coraz większej liczbie państw członkowskich.

(5) Ta wyjątkowa sytuacja, pozostająca poza kontrolą państw członkowskich, wyłączyła znaczną część ludności z aktywności zawodowej i doprowadziła do nagłego poważnego wzrostu wydatków publicznych państw członkowskich na mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy dla pracowników i podobne rozwiązania, w szczególności dla osób samozatrudnionych. Należy umożliwić państwom członkowskim sprostanie problemowi nagłego i poważnego wzrostu wydatków publicznych do czasu opanowania pandemii COVID-19 i ograniczenia jej wpływu na ludność aktywną zawodowo.

(6) Stworzenie europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną spowodowaną pandemią

COVID-19 (SURE) powinno umożliwić Unii skoordynowaną, szybką i skuteczną reakcję na kryzys na rynku pracy, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, zmniejszając tym samym wpływ w zakresie zatrudnienia, jaki pandemia wywiera na osoby fizyczne i najbardziej dotknięte sektory gospodarki, oraz łagodząc skutki tej wyjątkowej sytuacji na wydatki publiczne państw członkowskich.

(7) Zgodnie z art. 220 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[2] pomoc finansowa Unii dla państw członkowskich może mieć formę pożyczki. Pożyczki te powinny być przyznawane państwom członkowskim, w których pandemia COVID-19 doprowadziła do nagłego i poważnego wzrostu faktycznych i ewentualnie również planowanych wydatków publicznych w związku ze środkami krajowymi przyjętymi od dnia 1 lutego 2020 r. Data ta zapewnia równe traktowanie wszystkich państw członkowskich i umożliwi objęcie instrumentem wzrostu rzeczywistych i ewentualnie również planowanych wydatków związanych z wpływem pandemii na rynki pracy państw członkowskich, niezależnie od tego, kiedy wybuchła pandemia COVID-19 w danym państwie. Środki krajowe przyjęte od tego dnia powinny być bezpośrednio związane z tworzeniem lub rozszerzaniem mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz tworzeniem lub rozszerzaniem podobnych rozwiązań, w tym dla osób samozatrudnionych. Mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy to programy publiczne, które w pewnych okolicznościach umożliwiają przedsiębiorstwom mającym trudności gospodarcze czasowe skrócenie czasu pracy ich pracowników i otrzymanie publicznego wsparcia dochodu w odniesieniu do nieprzepracowanych godzin. Podobne mechanizmy istnieją w celu zastąpienia dochodów osób samozatrudnionych. Państwo członkowskie występujące o pomoc finansową powinno przedstawić dowody potwierdzające nagły i poważny wzrost rzeczywistych i ewentualnie również planowanych wydatków na mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub na podobne rozwiązania.

(8) Aby zapewnić państwom członkowskim dotkniętym pandemią wystarczające środki finansowe, by mogły zminimalizować wpływ pandemii COVID-19 na rynek pracy, unijne operacje zaciągania i udzielania pożyczek w ramach instrumentu SURE powinny mieć wystarczająco dużą skalę. Pożyczki udzielane przez Unię powinny być więc finansowane na międzynarodowych rynkach kapitałowych.

(9) Wybuch pandemii COVID-19 ma drastyczny zakłócający wpływ na gospodarki wszystkich państw członkowskich. W związku z tym wzywa się do wniesienia przez państwa członkowskie zbiorowych wkładów w formie gwarancji na pożyczki z budżetu Unii. Gwarancje te są konieczne, by umożliwić Unii udzielenie pożyczek o wystarczającej wysokości państwom członkowskim, w których rynki pracy są najbardziej obciążone. Aby zapewnić, by zobowiązania warunkowe wynikające z pożyczek udzielonych przez Unię w ramach instrumentu SURE były zgodne z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi i pułapami zasobów własnych, gwarancje udzielane przez państwa członkowskie powinny być nieodwołalne, bezwarunkowe i uruchamiane na żądanie; odporność systemu powinny też zwiększyć dodatkowe zabezpieczenia.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

(10) Dodatkowe zabezpieczenia, dzięki którym system będzie bardziej solidny, powinny obejmować zachowawcze zarządzanie finansami, maksymalną ekspozycję roczną i wystarczającą dywersyfikację portfela pożyczek.

(11) Pożyczki udzielone w ramach instrumentu SURE stanowią pomoc finansową w rozumieniu art. 220 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. Zgodnie z art. 282 ust. 3 lit. g) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, art. 220 stosuje się do pożyczek udzielonych na podstawie tego instrumentu od dnia rozpoczęcia stosowania wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r. Wymogi określone w art. 220 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 powinny jednak mieć zastosowanie do operacji zaciągania i udzielania pożyczek już od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(12) Aby zapewnić, by zobowiązania warunkowe wynikające z pożyczek udzielonych przez Unię w ramach instrumentu SURE były zgodne z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi i pułapami zasobów własnych, należy ustanowić normy ostrożnościowe, w tym możliwość rolowania pożyczek zaciągniętych w imieniu Unii.

(13) Biorąc pod uwagę ich szczególne skutki finansowe, podejmowanie decyzji o udzieleniu pomocy finansowej Unii na mocy niniejszego rozporządzenia wymaga sprawowania uprawnień wykonawczych, które należy powierzyć Radzie.

(14) Art. 143 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[3] ogranicza odpowiedzialność Zjednoczonego Królestwa za przypadającą na nie część zobowiązań warunkowych Unii do tych zobowiązań warunkowych, które wynikają z operacji finansowych podjętych przez Unię przed dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Wszelkie zobowiązania warunkowe Unii wynikające z pomocy finansowej na podstawie niniejszego rozporządzenia byłyby późniejsze niż data wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Zjednoczone Królestwo nie powinno więc uczestniczyć w pomocy finansowej na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(15) Ponieważ instrument ma charakter tymczasowy i związany jest z pandemią COVID-19, Komisja powinna co sześć miesięcy weryfikować, czy nadal występują wyjątkowe okoliczności powodujące poważne zakłócenia gospodarcze w państwach członkowskich.

(16) Ze względu na skutki pandemii COVID-19 i konieczność zapewnienia szybkiej reakcji na nie niniejsze rozporządzenie powinno wejść w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanowienie europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną („instrument”)

1. Niniejszym ustanawia się europejski instrument tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną (SURE), zwany dalej „instrumentem”, w celu sprostania skutkom społeczno-gospodarczym pandemii COVID-19.

[3] Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

2. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury umożliwiające Unii udzielanie pomocy finansowej państwu członkowskiemu, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadcza poważnych zakłóceń gospodarczych lub jest nimi istotnie zagrożone, w celu finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych rozwiązań służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów.

Artykuł 2

Uzupełniający charakter instrumentu

Instrument stanowi uzupełnienie środków krajowych stosowanych przez odnośne państwa członkowskie, zapewniając im pomoc finansową w celu uporania się z nagłym i poważnym wzrostem rzeczywistych i ewentualnie również planowanych wydatków publicznych służących złagodzeniu bezpośrednich negatywnych skutków gospodarczych i społecznych zdarzenia nadzwyczajnego wywołanego pandemią COVID-19.

Artykuł 3

Warunki stosowania instrumentu

1. Państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o pomoc finansową Unii, w przypadku gdy jego rzeczywiste i ewentualnie również planowane wydatki publiczne uległy nagłemu i znacznemu zwiększeniu po dniu 1 lutego 2020 r. w związku z wprowadzeniem środków krajowych bezpośrednio dotyczących mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnych rozwiązań w celu sprostania skutkom gospodarczym i społecznym zdarzenia nadzwyczajnego wywołanego pandemią COVID-19.

2. Państwa członkowskie korzystające z pomocy finansowej Unii w ramach niniejszego instrumentu wykorzystują ją do wsparcia mechanizmów krajowych na rzecz zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub wsparcia podobnych rozwiązań krajowych.

Artykuł 4

Forma wsparcia finansowego

Pomoc finansowa, o której mowa w art. 3, ma formę pożyczki udzielanej danemu państwu członkowskiemu. W tym celu, zgodnie z decyzją wykonawczą Rady przyjętą na podstawie art. 6 ust. 1, upoważnia się Komisję do zaciągania pożyczek w imieniu Unii na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych w czasie najbardziej sprzyjającym optymalizacji kosztów finansowania i zachowaniu jej reputacji jako emitenta Unii na rynkach.

Artykuł 5

Maksymalna kwota pomocy finansowej

Maksymalna kwota pomocy finansowej, o której mowa w art. 3, nie przekracza 100 000 000 000 EUR dla wszystkich państw członkowskich.

Artykuł 6

Procedura ubiegania się o pomoc finansową

1. Pomoc finansową, o której mowa w art. 3, udostępnia się w drodze decyzji przyjmowanej przez Radę jako akt wykonawczy na wniosek Komisji.

2. Przed przedłożeniem wniosku Radzie Komisja bez zbędnej zwłoki konsultuje się z danym państwem członkowskim w celu zweryfikowania nagłego i poważnego wzrostu rzeczywistych i ewentualnie również planowanych wydatków związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobnymi rozwiązaniami, które są stosowane w państwie członkowskim wnioskującym o wsparcie w związku ze zdarzeniem nadzwyczajnym wywołanym pandemią COVID-19. W tym celu odnośne państwo członkowskie przedstawia Komisji odpowiednie dowody. Komisja weryfikuje ponadto spełnienie norm ostrożnościowych, o których mowa w art. 9.

3. W decyzji o udostępnieniu pomocy finansowej, o której mowa w art. 3, określa się:

   a) kwotę pożyczki, jej maksymalny średni termin zapadalności, formułę cenową, maksymalną liczbę transz, okres dostępności, a także inne szczegółowe zasady niezbędne do przyznania pomocy finansowej;

   b) ocenę spełniania przez państwo członkowskie warunków, o których mowa w art. 3;

   c) opis krajowych mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych rozwiązań, które mogą być finansowane.

Artykuł 7

Wypłata pożyczki

Pożyczkę, o której mowa w art. 6 ust. 3, wypłaca się w transzach.

Artykuł 8

Operacje zaciągania i udzielania pożyczek

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek, o których mowa w art. 4, przeprowadza się w euro.

2. Cechy pożyczki, o której mowa w art. 6 ust. 3 lit. a), określa się w umowie w sprawie pożyczki między państwem członkowskim korzystającym z pomocy a Komisją. Umowa ta obejmuje postanowienia, o których mowa w art. 220 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

3. Na wniosek państwa członkowskiego korzystającego z pomocy, o ile okoliczności pozwalają na poprawę warunków oprocentowania pożyczki, Komisja może refinansować całość lub część pierwotnej pożyczki lub zrestrukturyzować odpowiednie warunki finansowe.

4. Komitet Ekonomiczno-Finansowy informuje się na bieżąco o refinansowaniu lub restrukturyzacji, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 9

Normy ostrożnościowe stosowane do portfela pożyczek

1. Udział pożyczek udzielonych trzem państwom członkowskim reprezentującym największy odsetek udzielonych pożyczek nie przekracza 60 % kwoty, o której mowa w art. 5.

2. Kwoty należne od Unii w danym roku nie przekraczają 10 % kwoty, o której mowa w art. 5.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie nie dokona zwrotu, Komisja może dokonać rolowania powiązanych pożyczek zaciągniętych w imieniu Unii.

Artykuł 10

Zarządzanie pożyczkami

1. Komisja dokonuje z EBC koniecznych ustaleń w zakresie zarządzania pożyczkami.

2. Do celów zarządzania środkami otrzymanymi w ramach pomocy finansowej państwo członkowskie korzystające z pomocy otwiera specjalny rachunek prowadzony przez jego krajowy bank centralny. Przekazuje ono również kwotę główną wraz z odsetkami należnymi w ramach pożyczki na rachunek Unii prowadzony przez EBC na dwadzieścia dni roboczych systemu TARGET2 przed upływem odpowiedniego terminu wymagalności.

Artykuł 11

Wkłady w postaci gwarancji ze strony państw członkowskich

1. Państwa członkowskie mogą wnosić wkład do instrumentu poprzez ustanowienie kontrgwarancji w odniesieniu do ryzyka ponoszonego przez Unię.

2. Wkładów państw członkowskich udziela się w postaci nieodwołalnej, bezwarunkowej gwarancji uruchamianej na żądanie.

   Komisja zawiera z państwem członkowskim wnoszącym wkład umowę w sprawie nieodwołalnej, bezwarunkowej gwarancji uruchamianej na żądanie. W umowie określa się warunki płatności.

3. Uruchomienie gwarancji udzielonej przez państwo członkowskie odbywa się na zasadzie *pari passu*. W przypadku gdy państwo członkowskie nie zapewni w terminie uruchomienia gwarancji na żądanie, Komisja ma prawo żądać uruchomienia dodatkowych gwarancji udzielonych przez pozostałe państwa członkowskie na zasadzie *pari passu* aż do całkowitej wysokości wniesionych kwot. Państwom członkowskim wypłaca się zwrot takich dodatkowych wkładów z kwot odzyskanych.

4. Wkłady, o których mowa w ust. 1, stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w odniesieniu do niniejszego instrumentu.

Artykuł 12

Udostępnienie instrumentu

1. Pomoc finansową, o której mowa w art. 3, udostępnia się dopiero po wniesieniu do instrumentu przez wszystkie państwa członkowskie wkładów, o których mowa w art. 11 ust. 1, w kwocie stanowiącej co najmniej 25 % kwoty, o której mowa

w art. 5, pod warunkiem że względne udziały wkładów poszczególnych państw członkowskich w całkowitej kwocie wkładów państw członkowskich odpowiadają względnym udziałom państw członkowskich w łącznym dochodzie narodowym brutto Unii, jak wynika z kolumny 1 w tabeli 3 w części A „Wprowadzenie i finansowanie budżetu ogólnego" w części dotyczącej dochodów budżetu Unii Europejskiej na rok 2020, zgodnie z budżetem ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2020, przyjętym w dniu 27 listopada 2019 r.[4]

2. Komisja informuje Radę o udostępnieniu instrumentu.

Artykuł 13
Kontrole i audyty

Umowa, o której mowa w art. 8 ust. 1, obejmuje niezbędne postanowienia dotyczące kontroli i audytów, wymagane na mocy art. 220 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

Artykuł 14
Sprawozdawczość

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu, Komitetowi ds. Zatrudnienia oraz Radzie, w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz po kolejnych sześciu miesiącach w kontekście art. 250 rozporządzenia (UE, Euratom) 1046/2018, sprawozdanie dotyczące wykorzystania pomocy finansowej oraz dalszego istnienia wyjątkowych okoliczności uzasadniających stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15
Stosowanie

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do Zjednoczonego Królestwa ani w Zjednoczonym Królestwie. Odniesień do państw członkowskich w niniejszym rozporządzeniu nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo.

Artykuł 16
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[4] Ostateczne przyjęcie (UE, Euratom) 2020/227 budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2020 (Dz.U. L 57 z 27.2.2020, s. 1).

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cel(e)

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia ryzyka bezrobocia w związku z sytuacją nadzwyczajną (SURE) spowodowaną pandemią COVID-19

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[5]

Nie dotyczy.

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

X Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**.

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego[6]**.

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**.

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**.

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Nie dotyczy.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest środkiem nadzwyczajnym przedstawionym przez Komisję Radzie, mającym na celu udzielenie państwom członkowskim unijnej pomocy finansowej w duchu solidarności, aby pomóc im w ochronie zatrudnienia poprzez wsparcie mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy dla pracowników i podobnych rozwiązań dla osób samozatrudnionych w związku z pandemią COVID-19.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Nie dotyczy.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Nie dotyczy.

---

5 ABM: Activity Based Management – zarządzanie kosztami działań; ABB: Activity Based Budgeting – budżet zadaniowy.

6 O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Celem proponowanego instrumentu SURE jest ustanowienie reguł umożliwiających Unii udzielanie pomocy finansowej państwu członkowskiemu, które w wyniku kryzysu COVID-19 doświadcza poważnych zakłóceń gospodarczych lub jest nimi istotnie zagrożone, w celu finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych rozwiązań służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia.

Ściślej rzecz biorąc, instrument SURE będzie stanowić drugą linię obrony, wspierając mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobne rozwiązania, aby pomóc państwom członkowskim chronić miejsca pracy, a tym samym pracowników i osoby samozatrudnione, przed ryzykiem bezrobocia. Warunki ustalania, kiedy dane państwo członkowskie może skorzystać ze wsparcia w ramach tego instrumentu, powinny zostać określone poprzez odniesienie do nagłego poważnego wzrostu rzeczywistych i ewentualnie również planowanych wydatków publicznych w wyniku pandemii COVID-19 i być bezpośrednio związane z tworzeniem lub rozszerzeniem mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych rozwiązań, wprowadzanych w związku z tym zdarzeniem.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Nie dotyczy.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Podstawą proponowanego instrumentu SURE jest art. 122 ust. 1 i 2 TFUE.

Ta podstawa prawna stanowi, że:

- Unia może, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, zastosować odpowiednie środki w przypadku wystąpienia szczególnej sytuacji gospodarczej;

- pod pewnymi warunkami można przyznać pomoc finansową Unii, w przypadku gdy państwo członkowskie ma trudności lub jest zagrożone trudnościami z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą.

Obecnie państwa członkowskie borykają się z poważnymi zaburzeniami gospodarczymi spowodowanymi pandemią COVID-19, która powoduje dotkliwe negatywne skutki społeczno-gospodarcze w państwach członkowskich.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania UE

Wniosek ma na celu zapewnienie wsparcia finansowego w duchu europejskiej solidarności z państwami członkowskimi dotkniętymi trudnościami w poważnym stopniu. Taka pomoc finansowa stanowi tymczasowe wsparcie zwiększonych wydatków publicznych państw członkowskich, udzielane w postaci pożyczek odnawialnych służących tworzeniu lub rozszerzaniu mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy i innych podobnych rozwiązań. Służy ona jako druga linia obrony dla państw członkowskich zmuszonych do zwiększenia wydatków publicznych w celu utrzymania zatrudnienia pracowników i osób

samozatrudnionych. Takie wsparcie UE pomaga ludności państw członkowskich dotkniętych trudnościami, przyczynia się do szybkiego powrotu do normalnych warunków życia w dotkniętych regionach oraz łagodzi bezpośrednie skutki społeczne i gospodarcze tego szczególnego kryzysu związanego z COVID-19.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Dziesięć lat temu, kiedy Unia stanęła w obliczu poważnego kryzysu finansowego, art. 122 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dowiódł swojej wartości dodanej jako podstawa prawna umożliwiająca szybkie uruchomienie pomocy finansowej Unii dla państw członkowskich zmagających się z trudnościami w wyniku wyjątkowych zdarzeń pozostających poza ich kontrolą. Na tej podstawie prawnej Unia przyjęła rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej. Za jego pośrednictwem udzielono unijnej pomocy finansowej Portugalii i Irlandii oraz finansowania pomostowego dla Grecji w formie pożyczek wzajemnych. Ta podstawa prawna i metoda świadczenia pomocy nie ograniczają się jednak do zdarzeń związanych z kryzysem finansowym, lecz mogą być wykorzystywane w przypadku wszelkich zdarzeń nadzwyczajnych pozostających poza kontrolą państw członkowskich, a zatem również w konkretnym przypadku bieżącego kryzysu związanego z pandemią COVID-19.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Proponowany instrument SURE stanowi uzupełnienie inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa (CRII), czyli proponowanego rozszerzenia zakresu Funduszu Solidarności Unii Europejskiej oraz innych instrumentów wsparcia zatrudnienia, m.in. Europejskiego Funduszu Społecznego i InvestEU.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

X Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☐ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania[7]

X Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

– ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Podstawą rozporządzenia, którego dotyczy niniejszy wniosek, jest art. 122 TFUE. Środki te mogą zatem mieć jedynie charakter tymczasowy. W obecnych wyjątkowych okolicznościach pandemii COVID-19 nie można jednak stwierdzić, jak długo sytuacja ta się utrzyma i będzie powodować skutki gospodarcze dla osób pracujących w państwach członkowskich.

[7] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesień do rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 są dostępne na stronie internetowej BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, przewidziano klauzulę sprawozdawczości (art. 14). Komisja powinna przekazywać Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu, Komitetowi ds. Zatrudnienia i Radzie, w terminie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, co roku po tej dacie, sprawozdanie dotyczące wykorzystania pomocy finansowej oraz dalszego istnienia wyjątkowych okoliczności uzasadniających stosowanie niniejszego rozporządzenia.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, ustanawia się normy ostrożnościowe w celu zarządzania ryzykiem związanym z portfelem pożyczek (art. 6 i 9).

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, określa się zasady kontroli i audytu (art. 13). Komisja zapewnia, aby w umowie zawieranej z państwem członkowskim korzystającym z pomocy określono niezbędne przepisy dotyczące kontroli i audytów do celów wykonania pomocy finansowej Unii w ramach instrumentu SURE. Stosuje się przepisy art. 220 rozporządzenia finansowego.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...][Treść.....]	Zróżn. / niezróżn.[8]	państw EFTA[9]	krajów kandydujących[10]	państw trzecich	W rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
	[...][XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...][Treść.....]	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	W rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
	[...][XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

[8] Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

[9] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[10] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu **arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym** (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Zgodnie z art. 2 ust. 3 wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027[11] niezbędne kwoty należy uruchomić poza pułapami określonymi w WRF.

Dyrekcja Generalna: <…….>			Rok **N**[12]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1)								
	Środki na płatności	(2)								
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2 a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[13]										

[11] COM/2018/322 final – 2018/0132.

[12] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

[13] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <….>	Środki na zobowiązania	=1+1a +3								
	Środki na płatności	=2+2a +3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
Ogółem środki na DZIAŁ <.... > wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	-								
	Środki na płatności	-								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
Ogółem środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4 + 6								
	Środki na płatności	=5 + 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	**5**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
Dyrekcja Generalna: <…….>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <….>	Środki								

Ogółem środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **N**[14]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
Ogółem środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

[14] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– **X**☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **N**		Rok **N+1**		Rok **N+2**		Rok **N+3**		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						**OGÓŁEM**	
	PRODUKT																	
	Rodzaj[15]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[16]																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		

[15] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[16] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe …”.

KOSZT OGÓŁEM																

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

– **X** ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[17]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa DZIAŁU 5 wieloletnich ram finansowych								

Poza DZIAŁEM 5[18] **wieloletnich ram finansowych**								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM								

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

17 Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

18 Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– **X** ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
•Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[19]							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	1	1					
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 **yy** [20] - w centrali							
XX 01 04 **yy** [20] - w delegaturach							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM	**3**	**3**	**2**	**2**			

DG BUDG oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

19 CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

20 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA").

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Emisja papierów wartościowych na rynkach kapitałowych (analiza rynkowa, prospekty, rejestracja, relacje z inwestorami), zarządzanie wpływami, wypłaty i zwroty
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

– **X** ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. […]

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. […]

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

– Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– **X** ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[21]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel" należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[…]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[…]

[21] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.